

КОНСПЕКТ

вебінару

«Зміни-2023 та звітність за 1 квартал 2023 року»

Щодо підзвітних сум з 01.04.2023

Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо платіжних послуг» від 12.01.2023 р. № 2888.

Набирає чинності з 01 квітня 2023 року.

35. [Пункт 170.9](#) статті 170 викласти в такій редакції:

"170.9. Оподаткування суми надміру витрачених коштів/електронних грошей, отриманих платником податку на відрядження або під звіт, не повернутої у встановлений строк.

170.9.1. Податковим агентом платника податку під час оподаткування суми, виданої платнику податку під звіт та не повернутої ним протягом встановленого підпунктом 170.9.3 цього пункту строку, є особа, що видала таку суму, а саме:

а) на відрядження - у сумі, що перевищує суму витрат платника податку на таке відрядження, розрахованій згідно з цим підпунктом.

Не є доходом платника податку - фізичної особи, яка перебуває у трудових відносинах із своїм роботодавцем або є членом керівних органів підприємств, установ, організацій, сума відшкодованих йому у встановленому законодавством порядку витрат на відрядження в межах фактичних витрат, а саме: на проїзд (у тому числі перевезення багажу, бронювання транспортних квитків) як до місця відрядження і назад, так і за місцем відрядження (у тому числі на орендованому транспорті), оплату вартості проживання у готелях (мотелях), а також включених до таких рахунків витрат на харчування чи побутові послуги (прання, чищення, лагодження та прасування одягу, взуття чи білизни), на найм інших жилих приміщень, оплату телефонних розмов, оформлення закордонних паспортів, дозволів на в'їзд (віз), обов'язкове страхування, інші документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду та перебування у місці відрядження, в тому числі будь-які збори і податки, що підлягають сплаті у зв'язку із здійсненням таких витрат.

Фактична кількість днів перебування у відрядженні визначається згідно з наказом про відрядження за наявності одного чи декількох документальних доказів перебування особи у відрядженні (відміток прикордонних служб про перетин кордону, проїзних документів, рахунків на проживання та/або будь-яких інших документів, що підтверджують фактичне перебування особи у відрядженні).

Зазначені в абзаці другому цього підпункту витрати не є об'єктом оподаткування цим податком лише за наявності підтвердних документів, що засвідчують вартість таких витрат.

До підтвердних документів належать:

транспортні квитки або транспортні рахунки та багажні квитанції (у тому числі електронні квитки);

документи, отримані від осіб, які надають послуги з розміщення та проживання фізичної особи, страхові поліси;

документи (виписки та/або відомості з рахунку), що містять визначену законом інформацію про виконані платіжні операції за рахунком, до якого емітовані платіжні інструменти;

документи, що підтверджують виконання операції з використанням платіжних інструментів;

інші документи, що засвідчують вартість витрат.

Включаються до оподатковуваного доходу вартість алкогольних напоїв і тютюнових виробів, суми "чайових", за винятком випадків, коли суми таких "чайових" включаються до рахунку згідно із законами країни перебування, а також плата за видовищні заходи.

До оподатковуваного доходу не включаються також витрати на відрядження, не підтверджені документально, на харчування та фінансування інших власних потреб фізичної особи (добові витрати), понесені у зв'язку з таким відрядженням у межах території України, але не більш як 0,1 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, в розрахунку за кожен календарний день такого відрядження, а для відряджень за кордон - не вище 80 євро за кожен календарний день такого відрядження за офіційним обмінним курсом гривні до євро, установленим Національним банком України, в розрахунку за кожен такий день.

Кабінетом Міністрів України окремо визначаються граничні норми добових для відрядження членів екіпажів суден/інших транспортних засобів або суми, що спрямовуються на харчування таких членів екіпажів замість добових, якщо такі судна (інші транспортні засоби):

провадять комерційну, промислову, науково-пошукову чи риболовецьку діяльність за межами територіальних вод України;

виконують міжнародні рейси для провадження навігаційної діяльності чи перевезення пасажирів або вантажів за плату за межами повітряного або митного кордону України;

використовуються для проведення аварійно-рятувальних та пошуково-рятувальних робіт за межами митного кордону або територіальних вод України.

Суми та склад витрат на відрядження державних службовців, а також інших осіб, що направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів, визначаються Кабінетом Міністрів України. Сума добових для таких категорій фізичних осіб не може перевищувати суму, встановлену цим підпунктом.

Сума добових визначається в разі відрядження:

у межах України та країн, в'їзд громадян України на територію яких не потребує наявності візи (дозволу на в'їзд), - згідно з наказом про відрядження та відповідними первинними документами;

до країн, в'їзд громадян України на територію яких здійснюється за наявності візи (дозволу на в'їзд), - згідно з наказом про відрядження за наявності документальних доказів перебування особи у відрядженні (відміток прикордонних служб про перетин кордону, проїзних документів, рахунків на проживання та/або будь-яких інших документів, що підтверджують фактичне перебування особи у відрядженні).

За відсутності зазначених відповідних підтвердних документів сума добових включається до оподатковуваного доходу платника податку.

Будь-які витрати на відрядження не включаються до оподатковуваного доходу платника податку за наявності документів, що підтверджують зв'язок такого відрядження з господарською діяльністю роботодавця/сторони, що відряджає, зокрема (але не виключно) таких: запрошень сторони, що приймає, діяльність якої збігається з діяльністю роботодавця/сторони, що відряджає; укладеного договору чи контракту; інших документів, які встановлюють або засвідчують бажання встановити цивільно-правові відносини; документів, що засвідчують участь відрядженої особи в переговорах, конференціях або симпозиумах, інших заходах, які проводяться за тематикою, що збігається з господарською діяльністю роботодавця/сторони, що відряджає.

Якщо згідно із законами країни відрядження або країн, територією яких здійснюється транзитний рух до країни відрядження, обов'язково необхідно здійснити страхування життя або здоров'я відрядженої особи чи її цивільної відповідальності (у разі використання транспортних засобів), витрати на таке страхування не включаються до оподатковуваного доходу платника податку.

За запитом представника контролюючого органу роботодавець/сторона, що відряджає, забезпечує за власний рахунок переклад підтвердних документів, виданих іноземною мовою;

б) під звіт для виконання окремих цивільно-правових дій від імені та за рахунок особи, що їх видала, - у сумі, що перевищує суму фактичних витрат платника податку на виконання таких дій.

Для цілей цього пункту до суми перевищення не включаються та не оподатковуються документально підтверджені витрати, здійснені за рахунок готівкових чи безготівкових коштів/електронних грошей, наданих платнику податку під звіт роботодавцем на організацію та проведення прийомів, презентацій, свят, розваг та відпочинку, придбання та розповсюдження подарунків, у встановлених межах, що здійснені таким платником та/або іншими особами з рекламними цілями.

Сума податку, нарахована на суму такого перевищення, утримується особою, що видала такі кошти/електронні гроші, за рахунок будь-якого оподатковуваного доходу (після його оподаткування) платника податку за відповідний місяць, а у разі недостатності суми доходу - за рахунок оподатковуваних доходів наступних звітних місяців до повної сплати суми такого податку.

У разі коли платник податку припиняє трудові або цивільно-правові відносини з особою, що видала такі кошти/електронні гроші, сума податку утримується за рахунок останньої виплати оподатковуваного доходу під час проведення остаточного розрахунку. У разі недостатності суми такого доходу непогашена частина податку включається до податкового зобов'язання платника податку за наслідками звітного (податкового) року.

Якщо повне утримання такої суми податку є неможливим внаслідок смерті платника податку чи визнання його судом безвісно відсутнім або оголошення його судом померлим, така сума утримується під час нарахування доходу за останній для такого платника податку податковий період, а в непогашеній частині визнається безнадійною до сплати.

170.9.2. У разі якщо під час відрядження чи виконання окремих цивільно-правових дій платник податку для проведення розрахунків застосував платіжний інструмент, включаючи корпоративний (бізнесовий) платіжний інструмент або особистий платіжний інструмент, чи його реквізити, вартість витрат засвідчується документом (випискою та/або відомостями з рахунку) в електронній або паперовій формі, що містить визначену законом інформацію про виконані платіжні операції за рахунком, до якого емітований такий платіжний інструмент.

170.9.3. Документальне підтвердження суми фактичних витрат на відрядження або виконання окремих цивільно-правових дій шляхом надання підтвердних документів, що засвідчують суму таких витрат, у разі здійснення безготівкових розрахунків з використанням платіжних інструментів, включаючи корпоративні (бізнесові) платіжні інструменти або особисті платіжні інструменти, чи їх реквізити, та повернення особі, яка видала кошти/електронні гроші під звіт, суми надміру витрачених коштів/електронних грошей, розмір яких розрахований згідно з підпунктом 170.9.1 цього пункту, здійснюється платником податку до закінчення місяця, наступного за місяцем, у якому платник податку:

а) завершує таке відрядження;

б) завершує виконання окремої цивільно-правової дії за дорученням та за рахунок особи, яка видала кошти/електронні гроші під звіт.

У разі якщо під час відрядження чи виконання окремих цивільно-правових дій платник податку застосував для проведення розрахунків платіжний інструмент, включаючи корпоративний (бізнесовий) платіжний інструмент або особистий платіжний інструмент, чи його реквізити та списання коштів/електронних грошей за понесеними витратами здійснюється надавачем платіжних послуг пізніше дати, коли платник податку завершує таке відрядження або завершує виконання окремої цивільно-правової дії, строки, установлені цим підпунктом, продовжуються на один календарний місяць.

170.9.4. Звіт про використання коштів/електронних грошей, виданих на відрядження або під звіт, складається та подається у строки, визначені підпунктом 170.9.3 цього пункту, платником податку (у паперовій або електронній формі (з дотриманням вимог законів України ["Про електронні документи та електронний документообіг"](#) та ["Про електронні довірчі послуги"](#)) за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, у разі:

а) наявності оподатковуваного доходу, визначеного відповідно до підпункту 170.9.1 цього пункту, з метою розрахунку суми податку;

б) використання платником податку готівки понад суму добових витрат (включаючи отриману із застосуванням платіжних інструментів).

У разі якщо під час відрядження або виконання окремих цивільно-правових дій платник податку застосував платіжні інструменти, включаючи корпоративні (бізнесові) платіжні інструменти або особисті платіжні інструменти, чи їх реквізити, для проведення розрахунків у безготівковій формі та/або для отримання готівки в межах суми добових витрат та за відсутності оподатковуваного доходу, звіт про використання коштів/електронних грошей, виданих на відрядження або під звіт, не складається і не подається".

НП(с)БО 14 Оренда

	
МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ	
НАКАЗ	
28.07.2000 № 181	
	Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 10 серпня 2000 р. за № 487/4708

**Про затвердження Національного положення (стандарту)
бухгалтерського обліку 14 "Оренда"**

{Із змінами, внесеними згідно з Наказами Міністерства фінансів

[№ 304 від 30.11.2000](#)

[№ 989 від 10.12.2002](#)

[№ 591 від 24.09.2004](#)

[№ 1176 від 11.12.2006](#)

[№ 901 від 08.07.2008](#)

[№ 1591 від 09.12.2011](#)

[№ 627 від 27.06.2013](#)

[№ 588 від 29.09.2020](#)

[№ 385 від 09.07.2021](#)

[№ 468 від 28.12.2022](#)}

{У заголовку та тексті Наказу слова "Положення (стандарт)" у всіх відмінках та числах замінено словами "Національне положення (стандарт)" у відповідних відмінках та числах згідно з Наказом Міністерства фінансів [№ 588 від 29.09.2020](#)}

На виконання [Програми реформування системи бухгалтерського обліку із застосуванням міжнародних стандартів](#), затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 1998 р. № 1706, та відповідно до [статей 1 і 6](#) Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" **НАКАЗУЮ:**

1. Затвердити [Національне положення \(стандарт\) бухгалтерського обліку 14 "Оренда"](#) (далі - Національне положення (стандарт) 14), схвалене Методологічною радою з бухгалтерського обліку при Міністерстві фінансів України, що додається.

2. Національне положення (стандарт) 14 набирає чинності з 1 жовтня 2000 року.

3. Визнати такими, що з 1 жовтня 2000 року втрачають чинність:

наказ Міністерства фінансів України від 25 липня 1995 року № 128 "Про затвердження Інструкції з бухгалтерського обліку орендних операцій", зареєстрований в Міністерстві юстиції України 2 серпня 1995 року за № 273/809;

наказ Міністерства фінансів України від 6 березня 1998 року № 50 "Про внесення змін і доповнень до Інструкції з бухгалтерського обліку орендних операцій", зареєстрований в Міністерстві юстиції України 23 березня 1998 року за № 186/2626.

Заступник Міністра	В.В. Регурецький
---------------------------	-------------------------

	ЗАТВЕРДЖЕНО Наказ Міністерства фінансів України 28 липня 2000 року № 181 (у редакції наказу Міністерства фінансів України від 28 грудня 2022 року № 468)
	Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 10 серпня 2000 р. за № 487/4708

НАЦІОНАЛЬНЕ ПОЛОЖЕННЯ (СТАНДАРТ) бухгалтерського обліку 14 «Оренда»

I. Загальні положення

1. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 14 «Оренда» (далі - Національне положення (стандарт) 14) визначає методологічні засади формування у бухгалтерському обліку інформації про оренду необоротних активів та її розкриття у фінансовій звітності.

2. Норми Національного положення (стандарту) 14 застосовуються підприємствами, організаціями та іншими юридичними особами (далі - підприємства) незалежно від форм власності (крім бюджетних установ та підприємств, які відповідно до законодавства складають фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності).

3. Національне положення (стандарт) 14 не поширюється на:

1) договори оренди, пов'язані з розвідкою та використанням природних та подібних невідтворюваних ресурсів (за винятком оренди земельних ділянок);

2) договори щодо використання авторських і суміжних прав;

3) договори оренди цілісних майнових комплексів;

4) оцінку біологічних активів - об'єктів оренди, які оцінені за справедливою вартістю, зменшеною на очікувані витрати на продаж згідно з Національним положенням

(стандартом) бухгалтерського обліку 30 «Біологічні активи», затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 18 листопада 2005 року № 790, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 05 грудня 2005 року за № 1456/11736;

5) на оцінку об'єктів інвестиційної нерухомості, які оцінені за справедливою вартістю згідно з Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 32 «Інвестиційна нерухомість», затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 02 липня 2007 року № 779, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 16 липня 2007 року за № 823/14090.

4. Терміни, що використовуються у національних положеннях (стандартах) бухгалтерського обліку, мають таке значення:

Валова інвестиція в оренду - сума мінімальних орендних платежів, які має одержати орендодавець відповідно до договору про фінансову оренду, та будь-якої негарантованої ліквідаційної вартості, нарахованої орендодавцю.

Гарантія ліквідаційної вартості - гарантія, надана орендодавцеві не пов'язаною з ним стороною, стосовно того, що вартість (або частина вартості) орендованого активу на кінець оренди щонайменше дорівнюватиме вказаній сумі.

Гарантована ліквідаційна вартість - частина ліквідаційної вартості, яка гарантується до сплати орендодавцеві.

Мінімальні орендні платежі - платежі, що підлягають сплаті орендарем протягом строку оренди (за вирахуванням вартості послуг та податків, що підлягають сплаті орендодавцю, і непередбаченої орендної плати), збільшені:

для орендаря - на суми, що гарантовані орендарем або пов'язаною з ним стороною;

для орендодавця - на гарантовану ліквідаційну вартість з боку орендаря або пов'язаної з орендарем сторони чи третьої сторони, не пов'язаної з орендарем, що фінансово здатна виконувати зобов'язання за гарантією.

У разі можливості та наміру орендаря придбати об'єкт оренди за ціною, нижчою за його справедливую вартість на дату придбання, мінімальні орендні платежі складаються з мінімальної орендної плати за весь строк оренди та суми, яку слід сплатити згідно з договором на придбання об'єкта оренди.

Невідмовна оренда - договір оренди, на початок строку якого орендарем сплачено таку суму орендної плати, яка дає змогу орендодавцю бути впевненим у продовженні строку оренди, або який може бути розірвано лише:

з дозволу орендодавця;

якщо відбулася певна непередбачена подія;

у разі укладення орендарем нового договору оренди цього самого активу або замість нього іншого аналогічного за призначенням активу з тим самим орендодавцем.

Негарантована ліквідаційна вартість - частина ліквідаційної вартості об'єкта оренди, отримання якої орендодавцем не гарантовано або гарантовано лише пов'язаною з ним стороною.

Непередбачена орендна плата - частина орендної плати, яка не зафіксована конкретною сумою та розраховується із застосуванням показників інших, ніж строк оренди (обсяг продажу, рівень використання, індекс інфляції та цін, ринкові ставки відсотка тощо).

Оренда - договір між орендодавцем та орендарем, за яким орендодавець надає орендарю право користування необоротним активом за плату на певний строк.

Операційна оренда - оренда, що не передбачає передачу орендарю всіх ризиків та вигід, пов'язаних з правом власності на об'єкт оренди.

Первісні прямі витрати - додаткові витрати, понесені у зв'язку з укладенням договору оренди, які не були б понесені, якби такого договору оренди не було б укладено, за винятком таких витрат, понесених орендодавцем-виробником або орендодавцем-дилером у зв'язку з фінансовою орендою.

Початок строку оренди - дата, яка настає раніше: дата договору оренди або дата прийняття зобов'язань щодо істотних умов оренди.

Припустима ставка відсотка в оренді - ставка відсотка, за якою теперішня вартість суми мінімальних орендних платежів та негарантованої ліквідаційної вартості дорівнює сумі справедливої вартості об'єкта фінансової оренди на початок строку оренди та будь-яких первісних прямих витрат орендодавця.

Ставка відсотка на можливі позики орендаря - ставка відсотка, яку орендар сплатив би, щоб орендувати на подібний строк та з подібним забезпеченням коштів, необхідних для придбання подібного за вартістю активу за подібних економічних умов.

Строк оренди - період дії невідмовної оренди, протягом якого орендар має право використовувати об'єкт оренди, а також такі строки:

періоди, протягом яких є можливим продовження оренди, якщо орендар обґрунтовано впевнений у тому, що він реалізує таку можливість;

періоди, протягом яких є можливим припинення оренди, якщо орендар обґрунтовано впевнений у тому, що він не реалізує таку можливість.

Суборенда - договір про передачу орендарем орендованого ним об'єкта в оренду третій стороні.

Фінансова оренда - оренда, що передбачає передачу орендарю всіх ризиків та вигод, пов'язаних з правом користування та володіння активом. Право власності на об'єкт фінансової оренди після закінчення строку оренди може передаватися або не передаватися. Оренда вважається фінансовою за наявності хоча б однієї з наведених нижче ознак:

орендар набуває права власності на орендований актив після закінчення строку оренди;

орендар має можливість та намір придбати об'єкт оренди за ціною, нижчою за його справедливую вартість на дату придбання;

строк оренди становить більшу частину строку корисного використання (експлуатації) об'єкта оренди, навіть якщо право власності не передаватиметься;

теперішня вартість мінімальних орендних платежів з початку строку оренди дорівнює або перевищує справедливую вартість об'єкта оренди;

оренований актив має особливий характер, що дає змогу лише орендареві використовувати його без витрат на його модернізацію, модифікацію, дообладнання.

Оренда, яка не є фінансовою, вважається операційною.

Чиста інвестиція в оренду - валова інвестиція в оренду, дисконтована за припустимою ставкою відсотка в оренді.

II. Облік оренди в орендаря

1. На початку строку оренди орендар визнає активи та зобов'язання за фінансовою орендою за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна, або, якщо вони нижчі за справедливу вартість, за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів, яка визначається на початку оренди.

Первісні прямі витрати орендаря, що безпосередньо пов'язані з укладенням договору оренди (витрати, пов'язані з переговорами, юридичні послуги тощо), збільшують вартість визнаного активу.

Орендар розраховує теперішню вартість мінімальних орендних платежів на дату початку оренди із застосуванням припустимої ставки відсотка в оренді, яка зазначається в договорі оренди. Якщо ставку в договорі оренди не визначено, то орендар застосовує ставку відсотка на можливі позики орендаря.

Різниця між сумою мінімальних орендних платежів та вартістю об'єкта фінансової оренди, за якою він був відображений у бухгалтерському обліку орендаря на початку строку фінансової оренди, є фінансовими витратами орендаря і відображається у бухгалтерському обліку та фінансовій звітності лише в сумі, що належить до звітного періоду.

Мінімальні орендні платежі розподіляються орендарем між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань.

Розподіл фінансових витрат між звітними періодами протягом строку оренди здійснюється із застосуванням незмінної ставки відсотка в оренді на залишок зобов'язань на початок звітного періоду.

2. Затрати орендаря на поліпшення об'єкта фінансової оренди (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція тощо), що призводять до збільшення майбутніх економічних вигод, які первісно очікувалися від його використання, відображаються як капітальні інвестиції, що включаються до вартості об'єкта фінансової оренди.

Втрати від зменшення корисності об'єктів фінансової оренди визнаються орендарем у порядку, передбаченому [Національним положенням \(стандартом\) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»](#), затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 27 квітня 2000 року № 92, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 18 травня 2000 року за № 288/4509 (далі - Національне положення (стандарт) 7).

3. Амортизація об'єкта фінансової оренди нараховується орендарем протягом періоду очікуваного використання активу.

Періодом очікуваного використання об'єкта фінансової оренди є строк корисного використання (якщо договором передбачено перехід права власності на актив до орендаря) або коротший з двох періодів - строк оренди або строк корисного використання об'єкта фінансової оренди (якщо переходу права власності на об'єкт фінансової оренди після закінчення строку оренди не передбачено).

Метод нарахування амортизації об'єкта фінансової оренди визначається орендарем відповідно до [Національного положення \(стандарту\) 7](#) та [Національного положення \(стандарту\) бухгалтерського обліку 8 «Нематеріальні активи»](#), затвердженого наказом

Міністерства фінансів України від 18 жовтня 1999 року № 242, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 02 листопада 1999 року за № 750/4043.

4. Об'єкт операційної оренди відображається орендарем на позабалансовому рахунку бухгалтерського обліку за вартістю, указаною в договорі оренди.

Затрати орендаря на поліпшення об'єкта операційної оренди (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція тощо), що призводять до збільшення майбутніх економічних вигод, які первісно очікувалися від його використання, відображаються орендарем як капітальні інвестиції у створення (будівництво) інших необоротних матеріальних активів.

5. Належна плата за користування об'єктом операційної оренди визнається витратами згідно з [Національним положенням \(стандартом\) бухгалтерського обліку 16 «Витрати»](#), затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 31 грудня 1999 року № 318, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 19 січня 2000 року за № 27/4248, на прямолінійній основі протягом строку оренди або з урахуванням способу одержання економічних вигод, пов'язаних із використанням об'єкта операційної оренди. На суму заохочення орендаря щодо продовження або укладення нового договору оренди зменшуються протягом строку оренди його витрати з орендної плати.

III. Облік оренди в орендодавця

1. Орендодавець відображає в бухгалтерському обліку наданий у фінансову оренду об'єкт як дебіторську заборгованість орендаря за сумою чистої інвестиції в оренду та визнає дохід і витрати, пов'язані з реалізацією активу.

Чистою інвестицією в оренду є валова інвестиція орендодавця в оренду, дисконтована за припустимою ставкою відсотка в оренді, зазначеною в договорі.

Первісні прямі витрати орендодавця (крім орендодавця-виробника або орендодавця-дилера), що безпосередньо пов'язані з укладенням договору оренди (витрати, пов'язані з переговорами, юридичні послуги тощо), збільшують вартість дебіторської заборгованості орендаря та зменшують суму доходу, визнану протягом строку оренди.

Одночасно залишкова вартість об'єкта фінансової оренди виключається з балансу орендодавця з відображенням у складі інших витрат (собівартості реалізованих необоротних активів).

2. Різниця між валовою інвестицією в оренду та чистою інвестицією в оренду є фінансовим доходом орендодавця.

3. Орендодавець визнає фінансовий дохід протягом строку оренди на основі графіка, що відображає незмінну періодичну ставку прибутковості на чисті інвестиції орендодавця в оренду.

Отримувані орендодавцем орендні платежі розподіляються між фінансовим доходом та зменшенням основної суми боргу протягом строку оренди.

Розподіл фінансового доходу між звітними періодами протягом строку оренди здійснюється із застосуванням незмінної ставки відсотка в оренді на залишок дебіторської заборгованості орендаря на початок звітного періоду.

Актив фінансової оренди, визнаний утримуванням для продажу, відображається орендодавцем відповідно до [Національного положення \(стандарту\) бухгалтерського обліку 27 «Необоротні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність»](#),

затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 07 листопада 2003 року № 617, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17 листопада 2003 року за № 1054/8375.

4. Розподіл фінансового доходу між звітними періодами протягом строку фінансової оренди переглядається, якщо негарантована ліквідаційна вартість зменшувалася.

5. Якщо орендодавцем є виробник або дилер об'єкта фінансової оренди, то дебіторська заборгованість орендаря відображається як сума визнаного доходу (виручки) від реалізації активів і теперішньої негарантованої ліквідаційної вартості об'єкта фінансової оренди одночасно з визнанням доходу (виручки) від реалізації активів.

Дохід виробника або дилера від реалізації об'єкта фінансової оренди визнається за найменшою з двох оцінок: справедливою вартістю цього об'єкта або теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів, обчисленою за ринковою ставкою відсотка.

Собівартість реалізованого об'єкта фінансової оренди визначається за його балансовою вартістю, зменшеною на теперішню негарантовану ліквідаційну вартість, яка згідно з абзацом першим цього пункту відноситься на збільшення дебіторської заборгованості орендаря.

6. Витрати орендодавця-виробника або орендодавця-дилера, що безпосередньо пов'язані з переговорами та укладенням договору фінансової оренди (юридичні послуги, комісійні винагороди тощо), визнаються іншими витратами одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені.

7. Вартість і нарахування амортизації об'єкта операційної оренди відображається орендодавцем на рахунках бухгалтерського обліку класу 1 «Необоротні активи».

8. Дохід від операційної оренди (крім доходу від оренди об'єктів інвестиційної нерухомості) визнається іншим операційним доходом відповідного звітного періоду на прямолінійній основі протягом строку оренди або з урахуванням способу одержання економічних вигод, пов'язаних з використанням об'єкта операційної оренди. На суму заохочення орендаря щодо продовження або укладення нового договору оренди орендодавцем зменшуються протягом строку оренди доходи від орендної плати.

9. Орендодавець збільшує балансову вартість орендованого активу на суму понесених ним первісних прямих витрат, що безпосередньо пов'язані з укладенням договору про операційну оренду (витрати, пов'язані з переговорами, юридичні послуги тощо), та визнає їх витратами протягом строку оренди на такій самій основі, як і дохід від оренди.

Втрати від зменшення корисності об'єктів операційної оренди визнаються орендодавцем у порядку, передбаченому [Національним положенням \(стандартом\) 7](#).

IV. Продаж активу та його зворотна оренда

1. У разі продажу активу та його зворотної фінансової оренди:

1) дохід від продажу активу за звітний період визнається в сумі продажної вартості активу, якщо продажна вартість (після вирахування непрямих податків та інших вирахувань з доходу) нижча або дорівнює балансовій вартості проданого активу;

2) дохід від продажу активу за звітний період визнається в розмірі балансової (залишкової) вартості проданого активу, якщо продажна вартість (після вирахування непрямих податків та інших вирахувань з доходу) вища балансової вартості проданого активу.

Сума перевищення продажної вартості активу (після вирахування непрямих податків та інших вирахувань з доходу) над його балансовою (залишковою) вартістю включається

продавцем-орендарем до складу доходів майбутніх періодів з включенням до складу доходу відповідних звітних періодів протягом строку фінансової оренди;

3) собівартістю проданих (реалізованих) активів визнається їх балансова (залишкова) вартість.

2. У разі продажу активу та його зворотної операційної оренди:

1) дохід за звітний період визнається в сумі продажної вартості активу, якщо продажна вартість активу дорівнює або нижча його справедливої вартості;

2) дохід від продажу активу за звітний період визнається в розмірі справедливої вартості проданого активу, якщо продажна вартість активу вища його справедливої вартості, а справедлива вартість проданого активу (після вирахування непрямих податків та інших вирахувань з доходу) вища його балансової (залишкової) вартості. Сума перевищення продажної вартості над справедливою вартістю проданого активу включається до складу доходів майбутніх періодів продавця-орендаря з визнанням її доходом відповідного звітного періоду протягом строку оренди;

3) дохід від продажу активу за звітний період визнається в сумі балансової (залишкової) вартості активу, якщо продажна вартість активу вище його справедливої вартості і (після вирахування непрямих податків та інших вирахувань з доходу) балансової (залишкової) вартості, а справедлива вартість проданого активу (після вирахування непрямих податків та інших вирахувань з доходу) нижче його балансової (залишкової) вартості. Сума перевищення продажної вартості активу (після вирахування непрямих податків та інших вирахувань з доходу) над його балансовою (залишковою) вартістю включається до складу доходів майбутніх періодів продавця-орендаря з визнанням доходом відповідного звітного періоду протягом строку оренди;

4) дохід від продажу активу за звітний період визнається в сумі продажної вартості активу, якщо продажна вартість активу вища його справедливої вартості, але (після вирахування непрямих податків та інших вирахувань з доходу) нижча його балансової (залишкової) вартості;

5) собівартістю проданих (реалізованих) активів визнається їх балансова (залишкова) вартість, крім випадку, якщо майбутніми орендними платежами, що є зниженими проти ринкових, компенсуються втрати від продажу активу. Втрати, що компенсуються зниженими орендними платежами, виключаються у звітному періоді з балансової (залишкової) вартості реалізованого активу і зараховуються до складу витрат майбутніх періодів з включенням до витрат відповідного звітного періоду протягом строку оренди.

V. Розкриття інформації про оренду в примітках до фінансової звітності

1. У примітках до фінансової звітності орендар наводить таку інформацію щодо фінансової оренди:

1) первісну (переоцінену) вартість і знос орендованих активів за їх класифікаційними групами на дату балансу;

2) загальну суму мінімальних орендних платежів та їхню теперішню вартість на дату балансу для кожного з таких строків оренди:

до одного року;

від одного до п'яти років;

більше п'яти років;

3) непередбачену орендну плату, включену у звітному періоді до складу фінансових витрат (доходів);

4) суму майбутніх мінімальних орендних платежів, які на дату балансу передбачено одержати за договорами невідмовної суборенди;

5) стислі дані щодо чинних договорів оренди, а саме:

показники, які застосовуються для розрахунку непередбаченої орендної плати;

наявність та умови вибору між поновленням договору оренди чи придбанням активу та застереження щодо зміни цін;

обмеження, передбачені договорами оренди.

2. У примітках до фінансової звітності орендар наводить таку інформацію щодо операційної оренди:

1) загальну суму майбутніх мінімальних орендних платежів за невідмовною орендою на дату балансу для кожного з таких строків оренди:

до одного року;

від одного до п'яти років;

більше п'яти років;

2) загальну суму майбутніх мінімальних орендних платежів на дату балансу, які передбачено одержати за договорами невідмовної суборенди;

3) орендні платежі та платежі з суборенди за звітний період з виділенням сум мінімальних орендних платежів і непередбаченої орендної плати за договорами невідмовної оренди та суборенди;

4) здійснені орендні платежі, визнані як витрати;

5) стислі дані про чинні договори оренди, а саме:

показники, які застосовуються для розрахунку непередбачених орендних платежів;

наявність та умови вибору між поновленням договору оренди або придбанням активу і застереження щодо зміни цін;

обмеження, передбачені договорами оренди.

3. У примітках до фінансової звітності орендодавець наводить таку інформацію щодо фінансової оренди:

1) валові інвестиції в оренду та теперішню вартість мінімальних орендних платежів, що підлягають отриманню на дату балансу для кожного з таких строків оренди:

до одного року;

від одного до п'яти років;

більше п'яти років;

2) суму фінансового доходу на дату балансу, що підлягає одержанню;

3) стислі дані про чинні договори оренди, а саме:

показники, які застосовуються для розрахунку непередбачених орендних платежів;

обмеження, передбачені договорами оренди;

4) негарантовану ліквідаційну вартість за чинними договорами оренди;

5) непередбачену орендну плату, включену у звітному періоді до складу фінансового доходу (витрат).

Орендодавці-виробники або орендодавці-дилери наводять також інформацію про суму резерву сумнівних боргів на дату балансу щодо дебіторської заборгованості орендарів.

4. У примітках до фінансової звітності орендодавець наводить таку інформацію щодо операційної оренди:

1) первісну (переоцінену) вартість і знос об'єктів операційної оренди на дату балансу за їх класифікаційними групами;

2) суму майбутніх мінімальних орендних платежів за договорами невідмовної операційної оренди на дату балансу загальною сумою та окремо для кожного з таких строків оренди:

до одного року;

від одного до п'яти років;

більше п'яти років;

3) непередбачену орендну плату, включену у звітному періоді до складу фінансового доходу (витрат);

4) стислі дані про чинні договори оренди, а саме:

показники, які застосовуються для розрахунку непередбачених орендних платежів;

обмеження, передбачені договорами оренди.

**Директор Департаменту
методології бухгалтерського
обліку та нормативного
забезпечення аудиторської
діяльності**

Л. Гапоненко

Про первинні документи

МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ

28.12.2022

**НАКАЗ
м. Київ**

N 467

**Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
22 лютого 2023 р. за N 323/39379**

Про затвердження Змін до Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку

Відповідно до статті 6 Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" і підпункту 5 пункту 4 Положення про Міністерство фінансів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 року N 375,

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Зміни до Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 24 травня 1995 року N 88, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 05 червня 1995 року за N 168/704, що додаються.

2. Департаменту методології бухгалтерського обліку та нормативного забезпечення аудиторської діяльності в установленому порядку забезпечити:

подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України;

оприлюднення цього наказу.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра Воробей С. І.

Міністр

Сергій МАРЧЕНКО

ПОГОДЖЕНО:

Міністр внутрішніх справ України

Денис МОНАСТИРСЬКИЙ

**Голова
служби статистики України**

**Державної
Ігор ВЕРНЕР**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства фінансів України

28 грудня 2022 року N 467

Зміни

до Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку

1. У главі 1:

доповнити після пункту 1.1 пунктом 1.2 такого змісту:

"1.2. У цьому Положенні терміни вживаються в таких значеннях:

первинні документи - це документи, створені у паперовій або в електронній формі, які містять відомості про господарські операції;

реєстри бухгалтерського обліку (облікові реєстри) - це носії інформації, складені у паперовій або в електронній формі, призначені для хронологічного, систематичного або

комбінованого накопичення, групування та узагальнення інформації з первинних документів, що прийняті до обліку. Регістри бухгалтерського обліку (облікові реєстри) можуть бути у вигляді відомостей, ордерів, книг, журналів тощо.

Інші терміни у цьому Положенні використовуються у значеннях, визначених Законом України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні", національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку в державному секторі та міжнародними стандартами фінансової звітності."

У зв'язку з цим пункти 1.2, 1.3 вважати відповідно пунктами 1.3, 1.4;

у пункті 1.4:

в абзаці першому друге речення виключити;

в абзаці другому слово "зазначену" замінити словом "українську".

2. У главі 2:

пункт 2.1 виключити.

У зв'язку з цим пункти 2.2 - 2.18 вважати відповідно пунктами 2.1 - 2.17;

у пункті 2.2:

абзац другий виключити;

після абзацу першого доповнити новими абзацами такого змісту:

"Первинні документи, створені автоматично в електронній формі програмним забезпеченням інформаційно-комунікаційної системи, застосовуються у бухгалтерському обліку за умови наявності накладеного електронного підпису чи печатки з дотриманням вимог законодавства про електронні документи та електронний документообіг.

У разі складання та зберігання первинних документів і реєстрів бухгалтерського обліку з використанням електронних засобів оброблення інформації підприємство зобов'язане за свій рахунок виготовити їх копії на паперових носіях на вимогу інших учасників господарських операцій, а також правоохоронних органів та відповідних органів у межах їх повноважень, передбачених законами.

Копії первинних документів та реєстрів бухгалтерського обліку можуть бути вилучені у підприємства лише за рішенням відповідних органів, прийнятим у межах їх повноважень, передбачених законами. Обов'язковим є складання реєстру документів, що вилучаються у порядку, встановленому законодавством.

Вилучення оригіналів таких документів та реєстрів забороняється, крім випадків, передбачених кримінальним процесуальним законодавством."

у пункті 2.3:

в абзаці першому після слів "посади і прізвища" доповнити словами "(крім первинних документів, вимоги до яких встановлюються Національним банком України)";

в абзаці другому:

після слів "додаткові реквізити:" доповнити словом "печатка,";

слова "Державного реєстру" замінити словами "Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань";

у пункті 2.5:

в абзаці другому:

слово "документообігу" замінити словом "документообороту";

слово "облікових" (у двох випадках) виключити;

у пункті 2.7 слово "передбачаються" замінити словами "можуть передбачатися";

у пункті 2.8 слова "із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики" замінити словами "із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері організації та контролю за виготовленням документів суворої звітності";

пункт 2.9 викласти у такій редакції:

"2.9. Записи у первинних документах, реєстрах бухгалтерського обліку, створених в паперовій формі, повинні здійснюватися тільки у темному кольорі чорнилом, пастою кулькових ручок.

Записи у первинних документах, створених в електронній формі, здійснюються за допомогою електронних засобів оброблення інформації та іншими засобами, які б забезпечили збереження цих записів протягом установленого строку зберігання документів та запобігли внесенню несанкціонованих і непомітних виправлень."

3. У главі 3:

пункт 3.1 виключити.

У зв'язку з цим пункти 3.2 - 3.7 вважати відповідно пунктами 3.1 - 3.6;

в абзаці другому пункту 3.4 слово "облікових" (у двох випадках) виключити.

4. Главу 4 викласти у такій редакції:

"4. Виправлення помилок у первинних документах та реєстрах бухгалтерського обліку

4.1. У тексті та цифрових даних первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку і звітності підчистки і необумовлені виправлення не допускаються.

4.2. Помилки в первинних документах і реєстрах бухгалтерського обліку, що складені у паперовій формі, виправляються способом "червоного сторно" або додаткових бухгалтерських проведення, або коректурним способом.

4.3. Виправлення помилок у первинних документах і реєстрах бухгалтерського обліку, що складені у паперовій формі, з використанням способу "червоного сторно" здійснюється шляхом внесення неправильного запису (кореспонденції рахунків чи суми) червоним чорнилом, пастою кулькових ручок тощо, що означає від'ємні числа, які в підсумку вираховуються. Одночасно під записом червоним кольором чорнилом, пастою кулькових ручок тощо темного кольору здійснюється другий запис із зазначенням правильної кореспонденції рахунків чи суми.

4.4. виправлення помилок у первинних документах і регістрах бухгалтерського обліку, що складені у паперовій формі, з використанням коректурного способу здійснюється шляхом закреслення неправильного тексту або цифри і над закресленим надписується правильний текст або цифри. Закреслення здійснюється однією рисою так, щоб можна було прочитати виправлене.

4.5. виправлення помилок у регістрах бухгалтерського обліку, що складені у паперовій формі, з використанням способу додаткових бухгалтерських проведення здійснюється шляхом внесення додаткової кореспонденції рахунків на суму, яка є різницею між правильною та відображеною в цих регістрах.

4.6. Помилки в регістрах бухгалтерського обліку за минулий звітний період виправляються способом сторно. Цей спосіб передбачає складання бухгалтерської довідки, в яку помилка (сума, кореспонденція рахунків) заноситься червоним чорнилом, пастою кулькових ручок тощо або зі знаком "мінус", а виправлення (сума, кореспонденція рахунків) заноситься чорнилом, пастою кулькових ручок тощо темного кольору. Внесенням цих даних до регістру бухгалтерського обліку у місяці, в якому виявлено помилку, ліквідується неправильний запис та відображається правильна сума і кореспонденція рахунків бухгалтерського обліку. Довідка має наводити причину помилки, посилання на документи та регістри бухгалтерського обліку, в яких допущено помилку, і підписується працівником, який склав довідку, та після її перевірки - головним бухгалтером.

4.7. виправлення помилки у первинних документах і регістрах бухгалтерського обліку, що складені у паперовій формі, повинно бути обумовлено надписом "виправлено" та підтверджено підписами осіб, що підписали цей документ, із зазначенням дати виправлення.

4.8. У документах, якими оформлені касові і банківські операції та операції з цінними паперами, виправлення не допускається.

4.9. Помилки в первинних документах і регістрах бухгалтерського обліку, що складені в електронній формі, виправляються способом сторно або додаткових бухгалтерських проведення.

Виправлення помилок у первинних документах і регістрах бухгалтерського обліку, що складені в електронній формі, способом сторно передбачає здійснення зворотного запису на величину помилки та одночасне зазначення правильної суми.

4.10. У первинних документах і регістрах бухгалтерського обліку, що складені в електронній формі, під час виправлення помилок має бути збережена інформація, яка виправляється, та міститися відомості про дату виправлення, посади і прізвища осіб, особистий підпис або інші дані, що дають змогу ідентифікувати осіб, які склали виправлений електронний документ.

4.11. виправлення вносяться до первинних документів та регістрів бухгалтерського обліку в тому звітному періоді, у якому виявлені помилки."

5. В абзаці третьому пункту 6.10 глави 6 слова "територіальному органу центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи, державну політику з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, державну політику у сфері боротьби

з правопорушеннями під час застосування податкового, митного законодавства, а також законодавства з питань сплати єдиного внеску" замінити словами "територіальним органам центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику, державну політику з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, та центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну митну політику, державну політику у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування законодавства з питань митної справи".

6. У тексті цього Положення слова "облікові реєстри" в усіх відмінках та числах замінити словами "реєстри бухгалтерського обліку" у відповідних відмінках та числах.

Директор Департаменту
методології бухгалтерського обліку Людмила ГАПОНЕНКО
та нормативного забезпечення
аудиторської діяльності

ПРОЄКТ!!!

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін до Закону України «Про автомобільний транспорт» щодо запровадження товарно-транспортної накладної в електронній формі»

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

І. Внести до Закону України «Про автомобільний транспорт» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 32, ст. 273 із наступними змінами) такі зміни:

1. У статті 1:

з урахуванням алфавітного порядку доповнити новими термінами такого змісту:

«оператор платформи ЕДО - суб'єкт господарювання, зареєстрований у встановленому законом порядку на території України, який має право на використання Платформи ЕДО та надає доступ до неї учасникам вантажних перевезень, і пройшов обов'язкову процедуру приєднання до Системи відповідно до порядку функціонування Системи, визначеного Кабінету міністрів України»;

«платформа електронного документообігу (далі - платформа ЕДО) - програмне забезпечення (онлайн-сервіс), доступ до якого здійснюється за допомогою мережі Інтернет, яке забезпечує функціонування електронного документообігу, у тому числі надає учасникам вантажних перевезень можливість користуватися функціями Системи, та здійснювати обмін інформацією між ними»;

«система електронного документообігу е-ТТН (далі - Система) – інформаційно-телекомунікаційна система, оснащена механізмами безпеки та захисту інформації від її втрати, неправильного використання і змін, яка складається з реєстру е-ТТН і програмних засобів призначених для обміну даними та взаємодії з платформами ЕДО та іншими електронними інформаційними чи інформаційно-телекомунікаційними системами.»;

«учасники вантажних перевезень - юридичні особи, фізичні особи та фізичні особи-підприємці, які можуть виступати в якості замовника транспортних послуг, або вантажовідправника, або автомобільного перевізника, або експедитора чи вантажоодержувача»;

терміни «реєстр товарно-транспортних накладних» та «товарно-транспортна накладна» викласти у такій редакції:

«реєстр товарно-транспортних накладних в електронній формі (далі - Реєстр е-ТТН) – спеціалізована електронна база даних з реєстрації товарно-транспортних накладних в електронній формі учасниками вантажних перевезень. Держателем Реєстру е-ТТН є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері автомобільного транспорту, який забезпечує його ведення та функціонування»;

«товарно-транспортна накладна в електронній формі (далі - е-ТТН) – єдиний електронний документ, що надає право учасникам вантажних перевезень здійснювати внутрішні вантажні перевезення (крім випадків, визначених цим Законом), призначений для обліку товарно-матеріальних цінностей на шляху їх переміщення, розрахунків за перевезення вантажу, обліку виконаної роботи, що може використовуватися для списання товарно-матеріальних цінностей, оприбуткування, складського, оперативного та бухгалтерського обліку, і містить обов'язкові реквізити, передбачені цим Законом».

2. Статтю 47 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«Міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, в межах своїх повноважень можуть затверджувати правила перевезення окремих видів вантажів, формування та реалізація державної політики з регулювання виробництва, обігу та транспортування яких відноситься до їхньої компетенції, а також форми е-ТТН для таких вантажів.».

У зв'язку з цим частину п'яту вважати відповідно частиною шостою.

3. У статті 48:

в абзаці третьому частини другої після слів «транспортний засіб,» доповнити словами «підписана водієм е-ТТН, яка зареєстрована в Реєстрі е-ТТН»;

частини третю та четверту викласти у такій редакції:

«В е-ТТН зазначаються:

дата і місце складання;

замовник (повне найменування (прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), код платника податків згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України або реєстраційний номер облікової картки платника податків чи серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті);

вантажовідправник (повне найменування (прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), код платника податків згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України або реєстраційний номер облікової картки платника податків чи серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті);

автомобільний перевізник (повне найменування (прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), код платника податків згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України реєстраційний номер облікової картки платника податків або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від

прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті), прізвище, ім'я, по батькові водія та номер його посвідчення;

у разі наявності - експедитор (транспортний експедитор) (повне найменування (прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), код платника податків згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України або реєстраційний номер облікової картки платника податків чи серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті);

вантажодержувач (повне найменування (прізвище, ім'я, по батькові), код платника податків згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України або реєстраційний номер облікової картки платника податків чи серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті);

транспортний засіб (марка, модель, тип, реєстраційний номер автомобіля, причепа/напівпричепа);

пункти навантаження і розвантаження.

інші реквізити, передбачені правилами перевезень вантажів автомобільним транспортом та іншими нормативно-правовими актами у сфері перевезень окремих видів вантажів автомобільним транспортом.

Порядок функціонування Системи, ведення та надання інформації з Реєстру е-ТТН затверджується Кабінетом Міністрів України.»;

після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«Внутрішні вантажні перевезення можуть здійснюватися без оформлення е-ТТН у разі:

1) здійснення суб'єктами господарювання технологічних перевезень вантажів в межах одного виробничого об'єкта без виїзду на автомобільні дороги загального користування;

2) перевезення суб'єктами господарювання вантажів між належними їм виробничими, торговими або складськими приміщеннями, з використанням власних вантажних автомобілів, без залучення автомобільного перевізника;

3) перевезення вантажу на адресу споживача, якому вантаж підлягає передачі на умовах доставки за наявності між таким споживачем і продавцем договору та/або розрахункового документу, передбачених Законом України «Про захист прав споживачів»;

4) перевезення вантажів фізичними особами з одночасним дотриманням таких умов: перевезення здійснюється вантажним автомобілем, що належить на праві власності фізичній особі;

перевезення вантажу здійснюється фізичними особами з метою його використання для особистих побутових потреб;

вантаж становлять речі, які за своїми якісними та кількісними характеристиками призначені для задоволення господарсько-побутових потреб фізичної особи.».

У зв'язку з цим частини п'яту і шосту вважати відповідно частинами шостою і сьомою;

доповнити частиною восьмою такого змісту:

«Перевезення суб'єктами господарювання вантажів між належними їм виробничими, торговими або складськими приміщеннями за умови виїзду на дороги загального користування, з використанням власних вантажних автомобілів, без залучення автомобільного перевізника здійснюється на підставі зареєстрованого у Реєстрі е-ТТН

електронного акту переміщення вантажів, що повинен містити дані про суб'єкта господарювання (повне найменування (прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), код платника податків згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України або реєстраційний номер облікової картки платника податків чи серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті) та реквізити, передбачені абзацами другим, шостим, восьмим - десятим частини третьої цієї статті.».

4. Абзац п'ятий частини другої статті 51¹ після слів «з питань перевезення вантажів» доповнити словами «, в тому числі відшкодувати автомобільному перевізнику збитки у розмірі адміністративних, адміністративно-господарських штрафів та встановлених договорами перевезення санкцій, сплачених ним внаслідок внесення вантажовідправником недостовірних відомостей до е-ТТН.».

5. У тексті Закону слова «реєстр товарно-транспортних накладних» та «товарно-транспортна накладна» у всіх відмінках та числах замінити словами «Реєстр е-ТТН» та «е-ТТН» у відповідному відмінку та числі.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей закон набирає чинності через десять днів з дня його опублікування та вводиться в дію з 01 серпня 2022 року, крім положень щодо обов'язкової наявності е-ТТН, зареєстрованої у Реєстрі е-ТТН, для вантажних перевезень окремих видів вантажів, передбачених абзацом другим цього пункту, які вводяться в дію з 01 січня 2023 року.

Перелік окремих видів вантажів, вантажні перевезення яких починаючи з 01 січня 2023 року здійснюються за обов'язкової наявності е-ТТН, зареєстрованої у Реєстрі е-ТТН, затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту. Перевезення таких вантажів до 01 січня 2023 року здійснюється за правилами, що діяли до набрання чинності цим Законом.

До 01 січня 2023 року перевезення суб'єктами господарювання окремих видів вантажів, зазначених у абзаці другому цього пункту, між належними їм виробничими, торговими або складськими приміщеннями, з використанням власних вантажних автомобілів, без залучення автомобільного перевізника з виїздом на дороги загального користування, можуть здійснюватися на підставі акту переміщення вантажів в паперовій формі, за умови наявності в ньому обов'язкових реквізитів, передбачених частиною восьмою статті 48 цього Закону.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Голова Верховної Ради України

Режим експортного забезпечення

ЗУ Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо застосування режиму експортного забезпечення на період дії воєнного, надзвичайного стану

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Підрозділ 2 розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) доповнити пунктом 91 такого змісту:

"91. Установити, що до припинення чи скасування воєнного або надзвичайного стану в Україні оподаткування податком на додану вартість операцій з вивезення за межі митної території України у митному режимі експорту товарів, до яких відповідно до статті 19 ¹ Закону України "Про зовнішньоекономічну діяльність" застосовано режим експортного забезпечення, здійснюється з урахуванням особливостей, визначених цим пунктом.

91.1. Вимогою для обов'язкової реєстрації осіб як платників податку є придбання/постачання товарів для використання в операціях, до яких застосовується режим експортного забезпечення.

91.2. Операції з вивезення за межі митної території України товарів, до яких застосовано режим експортного забезпечення, щодо яких не завершено валютний нагляд за дотриманням резидентом граничних строків розрахунків, оподатковуються за ставкою податку, визначеною пунктом 193.1 статті 193 цього Кодексу для операцій з постачання таких товарів на митній території України.

Платник податку з метою вивезення за межі митної території України товарів, до яких застосовується режим експортного забезпечення, зобов'язаний скласти податкову накладну (за ставкою податку, визначеною для операцій з постачання таких товарів на митній території України) та зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних до дати подання митної декларації для митного оформлення такої операції. У такому разі подальше вивезення відповідних товарів після складення податкової накладної за ставкою, визначеною для операцій з постачання таких товарів на митній території України, не вважатиметься окремою оподатковуваною операцією у розумінні підпункту "г" пункту 185.1 статті 185 цього Кодексу і не дає права на застосування передбаченої підпунктом "б" пункту 193.1 статті 193 цього Кодексу ставки податку до завершення відповідно до законодавства банком, що обслуговує платника податку, здійснення валютного нагляду за дотриманням резидентом граничних строків розрахунків за відповідною операцією з експорту товарів та за умови, що різниця між фактурною та митною вартістю відповідних товарів, зазначених у митних деклараціях, на підставі яких такі товари були фактично вивезені за межі митної території України, не є від'ємною.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, надає центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, інформацію про реєстрацію податкової накладної, складеної за операцією, до якої застосовується режим експортного забезпечення, в Єдиному реєстрі податкових накладних у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Реєстрація складеної відповідно до вимог цього підпункту податкової накладної в Єдиному реєстрі податкових накладних не може бути зупинена відповідно до вимог пункту 201.16 статті 201 цього Кодексу.

91.3. Після завершення банком, що обслуговує платника податку, здійснення валютного нагляду за дотриманням граничних строків розрахунків відповідно до законодавства України платник податків складає розрахунок коригування на підставі підпункту 91.4 цього пункту для застосування ставки, визначеної підпунктом "б" пункту 193.1 статті 193 цього Кодексу.

Банк протягом трьох робочих днів, наступних за днем завершення здійснення валютного нагляду за дотриманням граничних строків розрахунків за відповідною операцією з експорту товарів, до яких застосовано режим експортного забезпечення, передає центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, повідомлення про таке завершення у вигляді електронного документа з дотриманням вимог законів України ["Про електронні документи та електронний документообіг"](#) та ["Про електронні довірчі послуги"](#). Порядок подання та форма повідомлення визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, не пізніше наступного робочого дня після отримання від банку повідомлення про завершення здійснення валютного нагляду за дотриманням граничних строків розрахунків за відповідною операцією з експорту товарів, до яких застосовано режим експортного забезпечення, надсилає платнику податку таке повідомлення до електронного кабінету.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, для забезпечення виконання банками вимог цього підпункту зобов'язаний надавати банкам, що обслуговують операції з експорту товарів, до яких застосовано режим експортного забезпечення, наявну у нього інформацію щодо митного оформлення операцій з експорту таких товарів, включаючи інформацію про експортера, його контрагента-нерезидента, код [УКТ ЗЕД](#) товару, що експортується.

91.4. Розрахунок коригування до податкової накладної, складеної за операцією з вивезення за межі митної території України товарів, до яких застосовується режим експортного забезпечення, складається та підлягає реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних:

а) у зв'язку із застосуванням ставки, передбаченої підпунктом "б" пункту 193.1 статті 193 цього Кодексу, - після завершення банком, що обслуговує платника податку, здійснення валютного нагляду за такою операцією відповідно до законодавства України та за умови, що різниця між фактурною та митною вартістю відповідних товарів, зазначених у митних деклараціях, на підставі яких такі товари були фактично вивезені за межі митної території України, не є від'ємною. У разі якщо операція з вивезення товарів за межі митної території України здійснювалася на підставі періодичної, спрощеної митної декларації, складання та реєстрація розрахунку коригування, зазначеного в цьому абзаці, в Єдиному реєстрі податкових накладних здійснюється не раніше наступного дня після закінчення строку, протягом якого до такої періодичної, спрощеної митної декларації може бути подана додаткова декларація, та виключно з дотриманням таких умов: платник податку подав додаткові декларації на весь обсяг товарів, переміщених за такою періодичною, спрощеною митною декларацією; банк, що обслуговує платника податку, завершив здійснення валютного нагляду за такою операцією відповідно до законодавства України; різниця між фактурною та митною вартістю відповідних товарів, зазначених у митних деклараціях, на підставі яких такі товари були фактично вивезені за межі митної території України, не є від'ємною;

б) у зв'язку із зміною кількісних або вартісних показників, якщо така зміна не призведе до зменшення бази оподаткування та ставки податку, - виключно до дати

оформлення митної декларації, що засвідчує факт вивезення таких товарів за межі митної території України, оформленої відповідно до вимог митного законодавства.

Розрахунок коригування до податкової накладної, складеної за операцією з вивезення товарів за межі митної території України, до якої застосовується режим експортного забезпечення, складається та підлягає реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних, у разі необхідності, після подання для митного оформлення митної декларації та за умови, що внаслідок такого коригування база оподаткування не стане меншою за митну вартість, зазначену у такій митній декларації. У разі якщо операція з вивезення товарів за межі митної території України здійснювалася на підставі періодичної, спрощеної митної декларації, коригування, зазначене в цьому абзаці, здійснюється не раніше наступного дня після закінчення строку, протягом якого до такої періодичної, спрощеної митної декларації може бути подана додаткова декларація, та за умови що платник податку подав додаткові декларації на весь обсяг товарів, вивезених за межі митної території України за такою періодичною, спрощеною митною декларацією.

Реєстрація в Єдиному реєстрі податкових накладних розрахунку коригування, складеного відповідно до вимог цього підпункту, не може бути зупинена відповідно до пункту 201.16 статті 201 цього Кодексу.

91.5. У разі виникнення від'ємного значення суми, розрахованої згідно з пунктом 200.1 статті 200 цього Кодексу, за рахунок коригування податкових зобов'язань на підставі підпункту 91.4 цього пункту така сума підлягає бюджетному відшкодуванню відповідно до підпункту "б" пункту 200.4 статті 200 цього Кодексу.

91.6. Положення цього пункту не поширюються на операції платників податку з експорту товарів, щодо яких застосовано режим експортного забезпечення, у межах показника Σ Ліміт та які відповідно до [Закону України](#) "Про зовнішньоекономічну діяльність" звільняються від обов'язку реєстрації податкової накладної за ставкою, визначеною для операцій з постачання таких товарів на митній території України. За такими операціями платники податку мають право здійснювати реєстрацію податкових накладних на підставі митної декларації, що засвідчує факт перетинання митного кордону України, оформленої відповідно до вимог митного законодавства, і операції таких платників податку оподатковуються у порядку, визначеному розділом V цього Кодексу.

Для цілей цього підпункту показник Σ Ліміт вживається у значенні, наведеному в [Законі України](#) "Про зовнішньоекономічну діяльність".

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через один місяць з дня опублікування, крім [підпункту 2](#) пункту 2 та [пунктів 3-5](#) цього розділу, які вводяться в дію з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Внести зміни до таких законів України:

1) [Закон України](#) "Про зовнішньоекономічну діяльність" (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 29, ст. 377 із наступними змінами) доповнити статтею 19¹ такого змісту:

"**Стаття 19¹.** Особливості здійснення операцій з експорту товарів у період дії воєнного, надзвичайного стану

На період дії воєнного, надзвичайного стану Кабінет Міністрів України має право запроваджувати режим експортного забезпечення з метою державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності та особливостей здійснення зовнішньоекономічних

операцій з експорту товарів, включених до товарних позицій 1001, 1003, 1005, 1201, 1205, 1206, 1512, 2306 згідно з [УКТ ЗЕД](#).

Рішення Кабінету Міністрів України про запровадження режиму експортного забезпечення повинно містити: строк запровадження режиму експортного забезпечення; перелік товарів, щодо яких запроваджується режим експортного забезпечення; мінімальні експортні ціни на товари, щодо яких запроваджується режим експортного забезпечення.

Експорт товарів, щодо яких Кабінетом Міністрів України прийнято рішення про запровадження режиму експортного забезпечення, можуть здійснювати виключно суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності - платники податку на додану вартість, реєстрація яких не є призупиненою.

Умовою вивезення у митному режимі експорту товарів, щодо яких застосовано режим експортного забезпечення, є наявність податкової накладної, зареєстрованої в Єдиному реєстрі податкових накладних за ставкою, визначеною для операцій з постачання таких товарів на митній території України.

Суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності звільняється від обов'язку реєстрації податкової накладної за ставкою, визначеною для операцій з постачання таких товарів на митній території України, у цілях вивезення у митному режимі експорту товарів, щодо яких застосовано режим експортного забезпечення, виключно за умови, що сукупна митна вартість експортованих ним протягом поточного місяця товарів, до яких відповідно до цієї статті застосовано режим експортного забезпечення, не перевищує суму показника $\Sigma\text{Ліміт}$ та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, не встановлено порушення таким суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності вимог валютного законодавства протягом попередніх 12 місяців. У разі якщо сукупна митна вартість експортованих таким суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності протягом поточного місяця товарів, до яких відповідно до цієї статті застосовано режим експортного забезпечення, перевищує суму показника $\Sigma\text{Ліміт}$, експорт товарів на суму такого перевищення здійснюється у загальному порядку, за умови наявності податкової накладної, зареєстрованої в Єдиному реєстрі податкових накладних за ставкою, визначеною для операцій з постачання таких товарів на митній території України.

Показник $\Sigma\text{Ліміт}$ розраховується щомісячно на підставі даних, отриманих від Національного банку України, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, для кожного суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності, який здійснює операції з вивезення за межі митної території України в митному режимі експорту товарів, щодо яких застосовано режим експортного забезпечення, та обчислюється за такою формулою:

$\Sigma\text{Ліміт} = 1/3 \times \Sigma\text{ВалВир}$, де:

$\Sigma\text{ВалВир}$ – сума операцій платника податків - суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності з вивезення товарів за межі митної території України в митному режимі експорту, зазначена у митних деклараціях, щодо яких протягом попередніх шести місяців банками, що обслуговують такого суб'єкта, відповідно до законодавства завершено здійснення валютного нагляду за дотриманням резидентом граничних строків розрахунків та/або щодо яких здійснена повна попередня оплата на рахунок резидента в Україні за всю партію товару, оформлену відповідною митною декларацією, та розрахована в національній валюті України за офіційним курсом, встановленим Національним банком України на дату оформлення відповідної митної декларації.

За заявами суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, банки щомісячно (до десятого числа поточного місяця) подають до Національного банку України інформацію про показник Σ ВалВир у розрізі суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності.

Національний банк України щомісячно (до двадцятого числа поточного місяця) надсилає (у машиночитному форматі з використанням механізму електронних сервісів у режимі реального часу) подану банками України інформацію про показник Σ ВалВир у розрізі суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

Показник Σ Ліміт застосовується з першого числа місяця, наступного за місяцем, в якому центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, отримав від Національного банку України інформацію про показник Σ ВалВир.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує податкову політику, надсилає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує митну політику, інформацію про суб'єктів господарювання, щодо яких встановлено порушення валютного законодавства.

До операцій з експорту товарів, щодо яких застосовано режим експортного забезпечення, забороняється:

зарахування зустрічних вимог;

використання рахунків резидентів, відкритих за кордоном, для отримання грошових коштів від нерезидентів;

використання інших форм грошових розрахунків з нерезидентом, що не передбачають рух коштів з-за кордону на рахунки резидентів в Україні.

Кабінет Міністрів України має право встановлювати винятки та/або особливості запровадження цієї заборони для окремих товарів";

2) розділ VII "Прикінцеві положення" Закону України "Про банки і банківську діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30 із наступними змінами) доповнити пунктом 14 такого змісту:

"14. У період дії воєнного, надзвичайного стану Національний банк України щомісячно (до двадцятого числа поточного місяця) надсилає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, отриману від банків інформацію про показник Σ ВалВир у розрізі суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності.

Банки зобов'язані подавати до Національного банку України інформацію, визначену абзацом першим цього пункту, щомісячно (до десятого числа поточного місяця) у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Національного банку України.

Для цілей цього пункту термін " Σ ВалВир" вживається у значенні, наведеному в [Законі України](#) "Про зовнішньоекономічну діяльність".

3. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня опублікування цього Закону:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

4. Рекомендувати Національному банку України у місячний строк з дня опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

5. Установити, що до порядку підготовки та прийняття нормативно-правових актів, що приймаються на виконання вимог цього Закону, не застосовуються вимоги [Закону України](#) "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності".

Президент України	В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ
м. Київ 12 січня 2023 року № 2881-IX	

Приклади заповнення платіжок на сплату податків та ЄСВ за новими правилами

Новація полягає в тому, що під час сплати податків, митних платежів та ЄСВ, а також внесення авансових платежів (передоплати), грошової застави для митниці платник у реквізиті «Призначення платежу» заповнюватиме тільки поля: «Код виду сплати» та «Додаткова інформація запису».

Приклади для юросіб

- Приклад сплати ЄСВ

По-новому у реквізиті «Призначення платежу» зазначаємо:

101 сплата ЄСВ за I чи II половину відповідного місяця

По-старому потрібно було заповнювати так:

**;101;30120659;єдиний внесок за лютий 2023 року;;;.*

- Приклад сплати ЄП

По-новому у реквізиті «Призначення платежу» зазначаємо:

101 єдиний податок за I квартал 2023 року

По-старому потрібно було зазначати:

**;101;30120659;єдиний податок за I квартал 2023 року;;;*

- **Приклад сплати ПДВ**

По-новому у реквізиті «Призначення платежу» зазначаємо:

101 ПДВ за квітень 2023 року

По-старому потрібно було зазначати:

**;101;30120659;ПДВ за квітень 2023 року;;;*

Приклади для ФОПів

- **Сплата ЄП 1 та 2 групами**

По-новому у реквізиті «Призначення платежу» зазначаємо:

101 єдиний податок за квітень 2023 року

По-старому потрібно було зазначати:

**;101;2271416551;сплата єдиного податку за березень 2023 року;;;*

- **Сплата ЄСВ**

По-новому у реквізиті «Призначення платежу» зазначаємо:

101 ЄСВ за I квартал 2023 року

По-старому потрібно було зазначати:

**;101;2271416551;сплата ЄСВ за I квартал 2023 року;;;*

Сплата на єдиний рахунок

Окремо встановлено порядок заповнення платіжок у разі сплати коштів на єдиний рахунок, відкритий у Казначействі на ім'я ДПС. У такому випадку платник у реквізиті «Призначення платежу» платіжної інструкції може:

1) не визначати напрям/напрями спрямування коштів з єдиного рахунка на бюджетні/небюджетні рахунки.

Тоді платник у реквізиті «Призначення платежу» платіжної інструкції заповнює тільки поле «Додаткова інформація запису» з інформацією щодо переказу коштів у довільній формі.

При цьому платник, використовуючи засоби електронного кабінету, може:

визначити напрям/напрями спрямування коштів з єдиного рахунка на бюджетні/небюджетні рахунки;

не визначати напрям/напрями спрямування коштів з єдиного рахунка. У такому випадку кошти перераховуються з єдиного рахунка на бюджетні/небюджетні рахунки на підставі податкової інформації;

2) самостійно визначити напрям/напрями спрямування коштів з єдиного рахунка на бюджетні/небюджетні рахунки.

У такому випадку платник у реквізиті «Призначення платежу» платіжної інструкції заповнює з переліку полів, наведених у пункті 1 розділу II цього Порядку, такі поля:

«Номер рахунку»;

«Сума податку»;

«Інформація про податкове повідомлення (рішення)»;

«Додаткова інформація запису».

У полі «Номер рахунку» платник заповнює номер бюджетного/небюджетного рахунку;

у полі «Сума податку» платник заповнює суму, яка має бути зарахована на бюджетний/небюджетний рахунок;

у полі «Інформація про податкове повідомлення (рішення)» платник заповнює номер податкового повідомлення-рішення/рішення/вимоги та/або рішення щодо єдиного внеску (у разі якщо кошти сплачуються на підставі таких документів);

у полі «Додаткова інформація запису» платник заповнює інформацію щодо переказу коштів у довільній формі.

У Порядку також наведені приклади заповнення реквізиту «Призначення платежу» при сплаті на єдиний рахунок.

Таблиця із прикладами від НБУ для єдиного рахунку

№ прикладу	Напрямок сплати	Реквізит «Призначення платежу»			
		Номер рахунку	Сума податку	Інформація про податкове повідомлення	Додаткова інформація запису

				(рішення)	
1.	Земельний податок за 2022 рік, м. Черкаси, в сумі 1000,00 грн	UA235689784512235689784512235	1000,00	-	Земельний податок за 2022 рік, м. Черкаси
2.	Єдиний внесок, нарахований на суму заробітної плати за першу половину лютого 2022 року, в сумі 3000,00 грн	UA123456789123456789123456789	3000,00	-	Єдиний внесок, нарахований на суму заробітної плати за першу половину лютого 2022 року
3.	Військовий збір за квітень в сумі 1000,00 грн	UA258147369258147369258147369	1000,00	-	Військовий збір за квітень 2022 року
4.	Рентна плата, податкове повідомлення-рішення № 00016172365, сума 5000,00 грн	UA545478781212898956562323855	5000,00	00016172365	Рентна плата, податкове повідомлення-рішення

3) платник, який використовує єдиний рахунок, за бажанням може оформити платіжну інструкцію одночасно за декількома напрямками зарахування на бюджетні/небюджетні рахунки коштів, що сплачуються на єдиний рахунок.

При цьому реквізит «Призначення платежу» платіжної інструкції заповнюється стільки разів, скільки платежів бажає сплатити платник платіжною інструкцією, із заповненням реквізитів за кожним таким платежем.

№ прикладу	Декілька напрямів сплати	Реквізит «Призначення платежу»		
		Номер рахунку	Сума податку	Додаткова інформація запису
1.	Платник перераховує на єдиний рахунок кошти в сумі 3000,00 грн за			

	напрямами сплати:			
	земельний податок за 2022 рік, м. Чернігів, в сумі 1000,00 грн;	UA897564231159785123456852759	1000,00	Земельний податок за 2022 рік, м. Чернігів
	земельний податок за 2022 рік, м. Київ, в сумі 2000,00 грн	UA445566887799112233554466445	2000,00	Земельний податок за 2022 рік, м. Київ
2.	Платник перераховує на єдиний рахунок кошти в сумі 6000,00 грн за напрямами сплати:			
	єдиний внесок, нарахований на суму заробітної плати за першу половину лютого 2022 року, в сумі 3000,00 грн;	UA123456789123456789123456789	3000,00	Єдиний внесок, нарахований на суму заробітної плати за першу половину лютого 2022 року
	податок на доходи з фізичних осіб за лютий 2022 року в сумі 2000,00 грн;	UA147258369147258369147258369	2000,00	Податок на доходи з фізичних осіб за лютий 2022 року
	військовий збір за лютий 2022 року в сумі 1000,00 грн	UA258147369258147369258147369	1000,00	Військовий збір за лютий 2022 року

Сплата за оренду держмайна

При сплаті за оренду державного майна за договором орендної плати (вид орендної плати: 1 - орендна плата, 2 - пеня, 3 - авансовий платіж, завдаток) у реквізиті «Призначення

платежу» платіжної інструкції платник податків заповнює з переліку полів, наведених у пункті 1 розділу II цього Порядку, такі поля:

«Додаткова інформація запису»;

«Тип».

У полі «Додаткова інформація запису» платник заповнює інформацію (складові зазначеної інформації розділяються між собою знаком «;» без пробілів) щодо переказу коштів:

- податковий номер сторони, з якою укладено договір оренди державного майна (орендаря);
- податковий номер сторони, яка уклала договір оренди державного майна (балансоутримувача);
- номер договору оренди державного майна;
- дата договору оренди державного майна;
- податковий номер органу приватизації, який є стороною договору оренди державного майна (орендодавця);
- цифрова ознака виду орендної плати державного майна (1 - орендна плата, 2 - пеня, 3 - авансовий платіж, завдаток);
- у полі «Тип» платник заповнює код класифікації доходів бюджету.

ДО ЗУСТРІЧІ!

Ми у Телеграм

Отримати консультацію

